

A tárgyalás megnyitása után Demange azt kívánja, hogy Roget tábornok az iratokhoz esatolja a hadügyminiszternek 1894. májusban kelt és a vezérkari aspiránsoknak a chalonsi hadgyakorlatokra való küldetéséről szóló leirátát.

Roget azt feleli, hogy ezt a leirátot nem ismeri, de meglehet, hogy az iratcsomóban van. Arról a jegyzékről van szó, a melyben meg vannak nevezve azok az ezredek, a melyeket a beosztott tisztiek szolgálatuk teljesítésére kiszemléltek maguknak.

Elnök megjegyzi, hogy Roget tábornok augusztus haváról csak mint arról a dátumról beszélt, a mikor a beosztott tisztiek tudták, hogy nem mennek a hadgyakorlatokra.

Carrière kormánybiztos azt hiszi, hogy Roget csak az augusztus 28-iki szóbeli jegyzéket akarta említeni.

Ez az incidens ezzel befejeződött.

Trarieux újabb vallomása.

Labori azt kérdezi Trarieux-tól, vajjon tud-e valamit Savignanról, Picquart-ot mondanivalójáról, a ki azt állította, hogy Picquart-ot leveleket vitt Scheurer-Kestnernek és másoknak.

Trarieux: Ez évi márciusban fölvilágosítást kértem a hadügyminisztertől Savignanról. Tudatam vele, hogy Labori értesítése szerint a negyedik vadászrezdben két Savignan szolgál, holott Cheselles tábornok szerint csak egy Savignan van ott és hogy Picquart ordonánca Roques káplár volt. Levelet írtam a hadügyminiszternek s megjegyeztem, hogy Roques rossz minősítése tulajdonképpen Savignanra vonatkozik. A miniszter elküldte hozzám titkárait, a ki megmutatta nekem a Savignanra vonatkozó iratcsomót, a melyből kiténik, hogy Cheselles tábornoknak rossz minősítése Savignanra vonatkozik. Ebből kiténik, hogy a negyedik vadászrezdben csak egy Savignan van és hogy a rossz minősítés is erre vonatkozik. A miniszter titkária még azt is mondta nekem, hogy két katonatiszt elment Cavagnachoz, hogy Savignanra Picquart ügyében való kihallgatása előtt fölvilágosítást kérjen. Az egyik tiszt Jung kapitány volt; de őt is fődözte Cavagnach rendelteté. Megbörtlanközve látom, hogy itt egy hamis tanu és csaló hazug állításait figyelembe veszik.

Labori kérdésre Trarieux hosszabban védi Picquart-t az ellen a vád ellen, hogy a Dreyfus-családnak ügynöke, a kinek az a hivatása, hogy a bűnös Dreyfus helyére az ártatlan Esterházyt juttassa. (Hosszantartó mozgás.) Trarieux felolvassa azután azt a levelet, a melyet ebben az ügyben Billotnak írt s a melyben ez ellen a hazugság ellen tiltakozott. Billot nem választotta neki és vizsgálatot sem indított. A bírakat, a kik Esterházy fölött törvényt ültek, felvezették. Esterházyt nem itélték el. A bíróság minden hazugságát készpénznek vette.

Elnök tiltakozik az ellen, hogy bírákat ilyen módon bevezényeljenek a vádba.

Trarieux azt mondja, hogy eskák egy ítéletileg eldöntött dolgot kritizált meg.

Elnök erre megjegyzi, hogy ez nem tanuvalomás, hanem plaidoyer.

Trarieux sajnálja, hogy az elnök ilyen fontartáskokkal él és azt mondja, hogy csak a hozzáintézet kérdésre válaszolt.

A petit bleu.

Labori azt kérdezi Trarieux-tól, vajjon tud-e felvilágosítást adni a petit bleu-ról.

Trarieux: Bűnt vettem volna magamra, ha hivatalosan nem foglalkoztam volna ezzel a dologgal. Különösen két dolog keltette fel figyelmemet. Az egyik az volt, hogy Lauth őrnagy hat hónap keresztül baráti viszonyban volt Picquarttal, holott itt azt mondta, hogy a Picquart ellen való gyanu a petit bleu dolgában ekkor már határozott alakot öltött. A másik pedig az, hogy már abból a körülményből, hogy Picquart milyen czélra használta fel a petit bleu, mindenki tisztában lehetett azzal, hogy Picquarthoz ebben a kérdésben gyanu nem fér.

Lauth azt mondja, hogy nem volt mit válassza, mikor főnöke utasította, hogy a szakadás nyomát eltüntesse. Ebből látta, mire akarják használni a petit bleu.

Zurlinden tábornok Picquart eljárását ismertetli. Du Paty megzavarta őt és azért felvilágosítást

akart szerezni Picquart magatartásáról, a ki ellen a vezérkarban levő tiszték panaszokdakt. Zurlinden kijelenti, hogy Picquart-t meg akarta szabaddítani a hamisítás vádjá alól, de az igazságügyi-miniszter azt kívánta, hogy Picquart-t a hamisítás miatt a katonai bíróság elé állítsa. Kijelenti továbbá, hogy a petit bleu levő radiroizást jelentétkellenek tartotta. Csak Taverniernek a radiroizásról való véleménye adott jelentőséget a dolognak.

Trarieux azt mondja, hogy Zurlinden előadása nem gyengíti az ő állítását. Szemére veti Zurlindennek, hogy Picquart ellen előzetes fogásgot rendelt el.

Labori kérdést akar intézni a tanuhoz a petit bleu való radiroizásra vonatkozólag.

Elnök ellenzi ezt, még pedig a következő szavakkal: Ne felelj, hogy a Dreyfus-ügy fölött itéltél, nem a Picquart-ügy fölött.

Labori tiltakozik az elnök szava ellen és azt mondja: Olyan iratról van szó, a melyben mi Esterházy árulásának bizonyítékát látjuk.

Azután felolvassák Zurlinden tábornoknak az igazságügyi-miniszterhez intézett levelét, a melyben az áll, hogy Picquart-t kivonták a katonai igazságszolgáltatás hatósága alól.

Labori konstatálja, hogy a radiroizás nagyon fontos volt Zurlindenre nézve.

Zurlinden azt válaszolja, hogy hiszen ő volt az, a ki ezt a radiroizást felfedezte. Föntartja állításait.

Labori kérdésre kijelenti Zurlinden, hogy a mint konstatálták, a radiroizás még nem volt meg akkor, mikor a petit bleu a hírszerzőirodába érkezett. A radiroizás tehát nem írható Picquart rovására.

Labori azt kérdezi, hogy felolvasható-e az a diplomáciai jegyzék, a mely Delcassé külügyminiszternek Münster grófnál folytat beszélgetése vonatkozik, a melynek folyamán Münster hangsúlyozta, hogy Schwarzkoppen elismerte, hogy több petit bleu védelem felelőssége is jója megkövetelt.

Elnök: Újjon le!

Labori: Leállok, de nem parancsra. (Mozgás.)

Galopin vallomása.

Azután a következők tanu, Galopin tüzérrőgnagyot hallgatják ki. Galopin azt mondja, hogy Dreyfus soha sem kért tőle felvilágosítást. Sohasem találkozott Dreyfus-szal, mikor ez a mozgósításra vonatkozó titkos aktákat vitt a katonai földrajzi osztályba.

Elnök (Dreyfushoz): Tehát mégis vitt magával ilyen iratokat?

Dreyfus: Nem hiszem.

Elnök: Vitt magával autografikus lapokat vagy sem?

Dreyfus: Nem emlékszem rá.

Hirschauer vallomása.

Azután Hirschauer hadmérnök-őrnagyot hallgatják ki, a ki 1894-ben abban a hadgyakorlati osztályban volt, a melyhez Dreyfus be volt osztva. Egész határozottan emlékszik rá, hogy Dreyfus azt az epenséggel nem teljesíthetetlen kívánságot fejezte ki, hogy elmehessen a hadgyakorlatokra, de nem emlékszik rá, hogy ez mikor volt. A tanu továbbá határozottan emlékszik, hogy Dreyfusnak szándéka volt a vezérkarral részt venni a hadgyakorlatokon.

Labori kérdésre a tanu kijelenti, hogy 1894. előtt lehetetlen volt, hogy a beosztott tiszték a vezérkar hadgyakorlataira menjenek, mert a csapattekkel kellett menniük.

Elnök: Kérdi Laborit, van-e kérdésni valójá.

Labori: Igen, de egyelőre nem teszem fel a kérdéseket. (Mozgás.)

Dreyfus kijelenti, hogy lehetséges, hogy ő sajnálatát fejezte ki a fölött, hogy nem lehet jelen a hadgyakorlatokon, de az összes beosztott tiszt

tek tudták, hogy nem fognak azokon résztvenni.

Hirschauer fentartja vallomását és hozzát teszi, hogy Picquart valószínűleg felvilágosítást adott a dologról.

Picquart kijelenti, hogy Dreyfus soha sem kért őt, hogy részt vehessen a hadgyakorlatokon.

A bordereau kelte.

A jegyző ezután felolvassa a 158. gyalogrezd ezredének levelét, melyben ez kijelenti, hogy ő megállapította a bordereau keit az abban felsorolt okmányok jellege, nevezetesen a Madagaskarról szóló jegyzék alapján. A level elmondja továbbá, hogy Du Paty, továbbá a level írója, a gyarmatügyi miniszterium védelmi osztályának főnöke és több más tiszt 1894. július 13-án Hanotaux által egybehivatott annak a kérdésnek a tárgyalására, hogy mily áldozatok követelne egy esetleges háború. Az erre vonatkozó jelentésnek augusztus 6-án kellett a miniszteriumba érkezni. Ha tehát a bordereau erről a jegyzékről beszél, akkor az augusztusban keletkezett. A jelentést átadták a harmadik osztálynak. Az ezredes még arra figyelmeztet, hogy a Madagaskarról szóló jegyzék Németországra nézve, tekintettel birtokainak fekvésére, fontossággal bír.

Du Paty de Clam vallomása.

A jegyző ezután felolvassa Du Paty elmondását. Du Paty első sorban az ellene intézett támadásokra válaszol és panaszokdát ama rágalmak miatt, melyeknek ő áldozata volt és melyeket Cuguinet nem tudott bebizonyítani. A rágalmak az által követelt az, hogy egy tisztet sujtssanak, a ki 1894-ben mintegy a bírósági rendőrség tisztje volt. Du Paty azt állítja, hogy Henryval nem volt semmiféle összeköttetésben és az Eclair cikkétől, valamint az ugynevezett mentőokmány-nak Esterházy részére történt átadásától teljesen távol áll. Ismétli a semmitmondó előtti Esterházyhoz való viszonyáról tett vallomását és azt állítja, hogy ő távol állott a bordereau felfedezésétől. Kényszerítették őt, hogy a rendőrségi funkciókat átvegye. Du Paty emlékeztet arra, hogy Goussier tábornok megbízta őt az ügyre vonatkozó jelentés elkészítésével és felsorolja azokat a tényegállapításokat, melyeket a majus óta eltelt jegyzékben leírt. E jegyzéket Boisdeffre és Goussier lakták. Du Paty hangsúlyozza, hogy a Dreyfus elfogatására vonatkozó parancsot a diktálási jelet előtt adták ki, azután leírja magát ezt a jelet és kiemeli Dreyfusnak ekkor tapasztalt zavarát, a ki panaszokdát, hogy újjai fáznak, miközben fogat idegesen vaczogtak. Du Paty kijelenti, hogy Dreyfusval a legkíméletesebben bánt és elváltta, hogy átadja neki a terheltek egy levelét. Du Paty a bordereau kelte az augusztus 15. és 30-ka közli időre teszi. Du Paty foglalja a Panizzardi táviratát illetőleg neki tulajdonított összes nyilatkozatokkal. Elmondja a titkos kommentár elkészítésének történetét, a mit ő és Sandherr végeztek és a melynek czélja az volt, hogy megállapítsák, hogy az aruló a vezérkarnak egyik tisztje, még pedig egy kapitány. A kommentárhoz csatolt iratok egyike sem vonatkozott Panizzardi táviratára vagy gramotok előállítására. Du Paty kijelenti, hogy a titkos okiratoknak az 1894. évi hádförnyessékek történet közlése körül csak a kődítő szerepét játszotta, a ki ez okmányokat átnyújtotta. Dreyfus soha sem mondta el, de a szavak: "Ártatlan vagyok, a miniszter tudja ezt." Ép oly kevéssé beszél Dreyfus arról, hogy csak okmányokat elhalasztani szándékozott volna, hanem csak azt mondta, hogy nem akar enyhítő körülményeket igénybe venni, védője megígerte neki, hogy három, talán öt vagy hat év múlva ártatlansága ki fog derülni. Dreyfus továbbá azt mondta neki, hogy tudja, hogy Du Paty besületes ember, keressék a bűnösöket. Du Paty meg-

erősíti az eddigi különböző vallomásaiban foglalt adatokat és végül idézi Dreyfusnak egy levelét, melyben ez a vele szemben tanusított udvarias-ságról tesz tanusítást.

Az úkra ezután véget ért. A legközelebbi ülés holnap reggel fél hét órákor lesz.

Cernuschy.

Elos, szept. 6.

Egy igen magas állású uri ember, kinek összeköttetései a diplomáciai körökkel ismeretesek, közli velünk a következő értesülést:

Cernuschy rennesi szereplése kinosan lepte meg a bécsi katonai köröket. Cernuschy, mint ismeretes, még ma is az osztrák-magyar hadsereg kötelekében áll mint várakozási illetménytel szabadságot fohadnagy. Cernuschy Párisban mint osztrák-magyar katonai ágens él. Minden hadseregben szokásos, hogy oly embereket, kiket ügynöki szereplésre külföldön használnak, vagy elmebetegnek deklarálják, vagy pedig valamely más ürügy alatt a hadseregből elbocsátottnak nyilvánítanak, hogy az esetre, ha az illető a külföldön bájba kerül, a kormánya aktaszereben kimutathassa, hogy nem áll vele semmiféle összeköttetésben.

Ilyen szerepe volt Cernuschnak is Párisban. Cernuschy igen gyakran megfordult a párisi osztrák-magyar követségben és majdnem bizonyossá veltető, hogy ő az, ki Schneider altáse íróasztaláról eltüntette annak a jegyzéknek fogalmazványát, melyből a francia vezérkar meg tudta, hogy Schneider Dreyfus bűnösségről meg van győződve és melyet Cuguinet a rennesi hadtörvény-szék előtt feltétlenül autentikusnak jelzett.

Schneider a maga ismeretes demenitjét tudva-levőleg kénytelen volt több gyengíteni. Most Cernuschnak szereplése sokat érthetővé tesz, a mi eddigi rejtélyesnek látszott.

Cernuschy contre-spiogagnet üzött és a francia vezérkar szolgálatában is állott. Bizonyossá veltető, hogy ő szolgáltatta át a francia vezérkarnak Schneider fogalmazványát és itt egész biztosra veszik, hogy az a diplomata, kire Cernuschy hivatkozott, hogy Dreyfust kennek megnevezte, nem más, mint Schneider, kinek katonai karrierje az emsi távirattal megszaktak.

Cernuschy szereplését nem lehet kicsinyíteni. Határozottan difamáló dolgot nem lehetett rá külsűni, akárhogy nyomoztak is.

Páris, szept. 6.

Cernuschy-Hudecek kijelenti az Eclair-ben, hogy a nála levő iratok szerint tisztességesen vált ki az osztrák-magyar hadseregből. Clemenceau az Aurore-ben a következőket írja róla: Abban a szerencsében részesültem, hogy Cernuschy Passyban szomszédom; a rue Claude 11. számú házban, Quenay de Beaupaire tőszomszédságában lakott. A városrészből jól ismerték s alig volt kereskedő vagy iparos, a kinek adása ne maradt volna. Velelenni úgy volt, hogy kettőnknek egy tejarusitok volt. Ez a tejes ember tisztességes derék ember, a kire senki sem mondhatott rosszat. Ez az ember ma reggel eljött hozzám és százik frankról kiliáltott váltót masított nekem, a melyet Cernuschy a tőle vasútolt tejtől állított ki. A váltó 1899 június 15-én kelt és Cernuschy-Lazarievics Eugen aláírásával van ellátva. A tejkerekedő elmondta, hogy Cernuschy a Garni-szálóba költözött s hogy semmi reménye sincs, hogy pénzhez jusson. Cernuschnak volt egy szolgája, a kinek három havi bérvél adása maradt. Ez a szolgja figyelmeztette a kereskedőre, hogy ne a hitelezzenek a gazdájának s egy föltszítottnak azt mondta, hogy addig ne adja át a ruhát, a mig pénzt meg nem kapta. Cernuschy pekjének is százharmazet frankkal tartozik s ez az ember is váltót kapott arról az összegről. Méltán kérdehetem tehát, hogy kinek a költségén utazot-

MONA VÁLASZTÁSA.

REGÉNY. 25

Írta Mrs. Alexander.

A fiatal asszony körülbelül egy óra hosszan beszélt ezen a hangon, azután hirtelen fölkiáltott:

— De szólni, édesem, önmagáról! Rettenetes életet folytathat a szegény Debrisaynével, a ki pedig nagyon derék és jó lélek. Sohasem megy bába? vagy . . . de nem; hiszen nincsen semmi összeköttetésben a társasággal.

— Biztosítom, hogy nem unatkozom. Először is, mert el vagyok foglalva, azután meg, mert rendkívül kedves társom és barátom van. És gyakran elmegyünk hangversenyekbe, néha színházba, sőt olykor estélyekre, a hol, ha nem is tulságos az előkelőség, hó kárpótlást találunk a szellemességben. Hanem hát sokszor visszautasítjuk a meghívásokat, mert az öltözékek drágák s a kocsi is sok pénzbe kerül.

— Igazán? Azt hittem a kocsi a világ legolcsóbb közlekedési eszköze. Édes Mona, mennyire sajnálom magát! Pedig mégis pompás jó színben van!

— Jól érzem magamat és elégedett vagyok.

— Keptelenség! Nezzé, hozzák kell jönnie, nálunk fog lakni. Bámom is én akarim mondni a családom, és én majd ellátom csinos öltözékkel, kedves cousine.

— Nem, nem, Evelyné! Örökre búcsút mondtam a maguk világnak. Nagyon halás vagyok szives ajánlatát, maga igazán jó és nemeslelkű asszonyka; de én azokhoz kötöttem sorsomat, a kik dolgoznak. Magam akarom keresni a kenyereimet.

— Borzasztó! Am én reménylen, végre is meggyőzőm magát. Mondja csak, milyen ember a nagybátyja?

— Nagyon nem szép, nem igen szeretetre-méltó, és erősen megrendült egészségű kis öreg. Ugy beszél, mint Walter Scott hősei és igyekszik engem átteríteni a saját presbiterianus egyházába.

— Gyönyörűség arczép! Gazdagnak kell lennie, hogy ennyire kellemlen lehessen.

— Kétellem, hogy gazdag volna, az életmódja legalább nem vall gazdagságra.

— Akkor hát miért tūri a nyögősködéseit?

— Mert ragaszkodást tanusított irantam, a mikor, Debrisayné kivéve, az egész világ eltaszított. Ez nem csekélység. Egyébirant értelmes és nagyon eredeti.

— Honnan pottyant le magához?

— Mona elbeszélte a találkozás történetét.

— Higgyen nekem — szolt Evelyné, miután végig hallgatta — kincset hullatott ölébe az Eg. Hová való?

— Glaszow környékéről. Ityám családja szérény eredeti.

— És hol lakik?

— Nem tudom bizonyosan. . . Van némi bírtoka, ha jól emlékszem, Craigdarroch határában.

— Craigdarroch! — ejtette elámultan lady Finistoun. — De hiszen az egészen közel esik Strathairiehez. Hallottam, hogy egy gazdag kenderkereskedő vette meg. Most már ismerem az egész történetét, édes Mona. Mr. Craig és ez a kenderkereskedő bizonyosan egy és ugyanaz az ember; vén zsugori, de nagyon gazdag. Nem nehezelt azért, hogy így beszélje róla, ugy-e?

— Dehogy neheztek! — felelte nevelve Mona. — Furcsa véletlen, hogy ismeri őt, kedves Evelyné. Hanem mégis alig tudom elhinni, hogy Sandy bácsi gazdag.

— Mindenesetre kellemes felfedezés. Finistoun nagyon fog neki örülni és az őszel majd látjuk egymást. Minden őst Strathairieben töltnék.

— De a nagybátyám talán nem tér vissza?

— Oh, de igen! No, édesem, maga egy nap gazdag örökösöd lesz. Craigdarroch remekszép hely. Pompás major tartozik hozzá, halaszati jog is jár vele és több más kellemesség is.

Evelyné és Mona sokáig elbeszélgettek még, mire az utóbbi észrevette, hogy már későre jár az idő. Fölállt hát, hogy távozzék.

— Csak ugy szakad az eső — szolt lady Finistoun. — Várjon kissé, befogatok és a kocsimon küldöm haza.

— Köszönöm, édes Evelyné; majd bérkocsiba ülök, mert nem akarom tönkre tenni a legszebb ruhámat.

— Kis lázadó! No de mindegy, nagy kő esett le a szívemről, a mióta tudom, hogy egy milliomosnak az unokahuga. Hanem ne bocsassa ki a kőrmöcskái közül.

XII.

Dilemma.

A czélzás, melyet Debrisayné Mona ahozataira tett, nem vesztelt karba Mr. Craighól.

Az öreg ur rendezőint megjelölésen halgatag volt, de olykor beköszöntöttek nála a közlekeny-ség órai.

Boszankodott, a mikor megtudta, hogy Mona elfogadta lady Finistoun meghívását reggelire.

— Lady Finistoun! Lehetetlen! — dünyögte felig magában. O és az övei éhen hagytak volna veszni és Monaban nem sok a búzkeszeg, hogy visszament oda.

— De, édes bácsi — szolt Mona, a ki a "Times"-ban egy cikykelt keresett — Evelyné mindig szívőből szeretett engem és ő nem felelős azért, a mit a családja vétett ellenem.

— Egyik tizenkilenc, a másik egy híján husz! Az ön helyen, én hátat fordítanék mindnyájuknak.

— Lady Finistoun tette nálam az első lépéseket; nem szép eljárás lett volna tőlem, ha visszautasítom.

— Oh, tegyen a hogy jónak látja. A fiatalok mindig tapasztaltabbaknak hiszik magukat, mint az öregek.

Mona semmitsem válaszolt és rövid csend állt be. Végre megtalálta a "Times"-ban keresett cikykelt, el akarta hát kezdeni a fölolvastát, de Sandy bácsi hirtelen megszóllalt:

— Várjon keveset — mondotta — beszélni valóm van önnel.

Mona letele az újságot, nyugtalanította a bevezetés.

— Szóljon őszintén — folytatta az agasztán. — Mennyit fizetnek az éneklezkeikért?

— Oh, csak kezdőket tanitok, így hát nem valami sokat keresek.

— De mégis, mennyit?

— Három shillinget lezkeinként, vagy harmincz shillinget tizenkét lezkeért.

— Hm! Nos íme, három sovereign — mondta Sandy bácsi, miközben kivett az erszényéből három aranyat. — Debrisayné föl hallottam, hogy ön elvesztette néhány tanítványát, mert nekem akarta áldozni minden idejét; ezt én nem fogom elejtetni. Sohasem tett még senki sem ennyit értemem. Hanem hát nem akarom, hogy miattam vesztessék szenvedjen. Fogadja el ezt a pénzt, az ön. Mielőtt elkölti, talán kerülnek más tanítványai.

— De, édes bácsi, nekem nem kell. Bizonyosan találak más tanítványokat és van keves pénzem tartalékban, több mint százhusz font sterling. Szivesen lemondtam a lezkeimről, hogy ön mellett maradhassak; nem lehetett el apolias nélkül. Tartsa meg ezt a pénzt, szepen kérem.

— Nem, én nem veszem vissza.

— Pedig mégis csak vissza kell vennie — erős-ködött Mona.

— No, no, hiszen bizvást elfogadhatja a legközelebbi rokonától.

— Nos, alkudjunk meg, édes bácsi — indítványozta jökendősen Mona. — Most nincs szükségem erre a pénzre, de később, ha hiányt érzem, majd elkérem.

— Kétellem, sokkal búzkebb. Ezzel nem azt akarom noutadni, hogy kárhözátotom függetlenség hajlamait; a Craighóktól örökölte. Am legyen, elteszem ezt a pénzt és rendelkezésére tartom.

— Köszönöm. Ha szükségem lesz rá, elkérem; nemylem azonban, hogy el lehetek nélküle. Tudja, hogy lord és lady Finistoun szomszédjai Craigdarrochban?

— Hallottam híreket, de sohasem foglalkoztam velök. Most már emlékszem, hogy Strathairie tulajdonosa minden esztendőben ellátogat a földjére vadászni, leha és pazarló társasággal. — Egy esomó naplopó, a kik fogyasztják a föld termekkeit, a nélkül, hogy bármivel is elmozdítanak a vidék jöletét.

— Pedig mégis csak kell némi jót tenniük a pénzüket elköltve.

— Nem hiszem. Hiábavaló emberek, a kik az erkölcselenséget, a bűnt monditják elő. Ha ön meglátogat Skócziában, reménylen, ez a népseg nem legyekedik majd körülte. Nem akarom, hogy utassanak.

— Kétellem, hogy sokat zavarják a bácsit, mert Evelyné az egyetelen, a ki ház maradt hozzám. Nagyon örülnek, ha meglátatnám Craigdarrocht; Skóczia bábjáros ország lehet, haics megközelítőleg is hasonlít Kenneth lelkesült leírásaihoz.

— Igen, az esém jól beszél. Derék fia. Önök jó barátok, ugy-e?

— Oh, igen; én élénken rokonzenvezem Kenneth-ét. Hiszen olyan őszinte és eredeti!

— Nagyon makacs, de becsületes gyerek, és anyját, a ki féltette,rem volt, szivemből szerettem; egyedül az ön atyját szerettem jobban, a mig azt az ostoba házasságot nem kötötte. Gon-

doskodni akarok Kenneth jövőjéről, anyja emlékének tartozom vele.

— Jól teszi, édes bácsi. Különben is, nem ő a törvényes örökös?

— Törvényes örökösöm! Törvényes örökösöm! — ismételte Sandy bácsi mérgesen. — Nekem csak az az örökösöm, a kit magam teszek meg annak. Semmisem akadályoz, hogy akár meg ma valami jötevény czéla hagyjam az egész vagyonomat.

— Kétségkívül — felelte közönyösen Mona. — És ne beszéljen nekem sem örökösről, sem örökösömről.

— Jól van. Kezdelek már olvasni?

— Kezdehet, és ne siessen nagyon.

De egy percz múlva Mr. Craig felbehaggyta a fölolvastát.

— Hol van Kenneth? — kérdezte.

— Nem jött ma el. A templomba szándékozott menni a fiatal Macleoddal s azután együtt vacsorálnak.

— Soha sincs itt, a mikor szükség van rá. Irjon neki, vagyis adja ide a tintatartót és a papírost, magam fogok írni.

(Folytatása következik.)

¶ **Tilos szerelem — muszáj házasság.**

Debrecezen város régi jegyzőkönyvei számtalan tejegyzéssel tanusodnak a mellett, mily vaszigorral, éleszümmé éberséggel öröködött a tiszteletes tanács a polgárság tisztja, jó erkölcsű felett. A milyen erős legyelmelt honostolt meg a nagy reformator, Kalvin Janos Genfen, ugyanolyant gyakoroltak a debreczeni republika előjárói, a melynek egész tarsadalmi, vallási és család életet teljesen átalakult Kalvin viagara szóló működésének hatásától. Sokasága a bűnöknek, szertelenség az erkölcsök elvadásulásának s az emberiségét elarasztó temérdek nyomoruság indította a régi igazságszolgáltatást arra, hogy ma már csak ama kor fellegvasáért érthető borzalmat, válogatott kegyelmentes ítéletekkel torolja meg emberi és isteni törvényekbe ütköző romlottságot. A polgári törvénykönyv mellett a vallásos korszak bírai egyformán figyelembe vették az ő-testamentom bűntető törvényeit. Halálal lakott az is, ki Istent káromolta, a kit tiltott szerkekezésen kaptak, épen ugy, mint a rabló, a gyújtogató, a gyilkos. Valóban, ha feltamadának a XVI. és XVII. század bírai és újra ők üthetnének törvényt, halálos büntetés tizedének meg embenységét. E korszak erkölcsi felfogására az igazsá-

1899
Cernuschy
borsos sz
A Párisi
zást teszne
Cernuschy
czártól val
mert Laza
Dr. Zsirc
hogy Cern
kivánságá
vált neki
látta rajta
Cernus
hogy nem
soha sem
Az az áll
mazott, va
Cernus
a szerb t
elfogták é
gyar esen
preste vit
után a lip
szerencsél
A Nar
Cernuschy
jének, a k
azt állított
zik. Level
szerb min
Boss
vissza h
feje tők
hoz. Lá
helyre l
vitték. M
dené. M
az ön t
A Nar
az ügyben
kapott lele
Schw
Az újsá
azzal a tá
szárhoz és
ség nevéb
illetőleg P
nak el Re
gukban bi
gukat s h
iratokról i
a Gaultis
Laborinak
hogy az E
nek, a G
Figaro ért
táviratosa
szivesen o
neki.
Még ma
Vilmos es
ügyében v
hiszik, ho
ellen, ho
gassa. Ez
Schwarzik
végett, ho
mány hall
tanuvalom
tése előtt
kormány
egyformán
Bulow ma
szolgálat
város régi
adat.
Borbély
nyeckével
széfnit D
dam prest
kolt, a m
kedett. A
nős parazi
főháziar
végre is k
zást másod
sűrűn hal
tőkre. A
Istvännak
hucák (14
lent elha
kreidbe t
tel (1636)
bűnhődtek
Györgyne
A hajth
enyhébb é
tilos mód
Zsigmond
teleme veti
Czisdia
ték, meg
(1627). Sz
ezenkívül
megszokt
Kalanék
vét a kö
banbáno h
A tanac
ország tal
tekintéssel
elő lehet
kalmakat,
tolvajt.
Egyre-n
két, mely
többször a
rek voltak
egy mest
fátal m
körül kelle
A fiatal
megnyíró
valemike

hasában foglalt... az utóbbi...

Bécs, szept. 6. Er. kinek össze...

Mostan lepte meg... mind ismerem...

ak is Párisban... nem bizonyosra...

mentijét tudja... Most övé tesz, a mi...

és a francia... onyosra vehető...

ezek a francia... onyosra vehető...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Cernuschy Renesse és ki fizeti a rennesi szálló...

Páris, szept. 6. A Párisban élő szerbek a Figaro-ban...

Belgrád, szept. 6. Cernuschy-Hudcsekéről hivatalosan...

Bécs, szept. 6. Cernuschy anyját, a mikor Belgrádban...

Praha, szept. 6. A „Národní Politika“ a következőket írja...

Paris, szept. 6. A Nádorai Politika szerkesztője...

Schwartzkoppen és Panizzardi kihallgatása.

Paris, szept. 6. Az újságok egybehangzóan jelentik...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Róma, szept. 6. Panizzardi a rennesi haditörvényszék...

Berlin, szept. 6. Egy rennesi távirat szerint, Labori...

Róma, szept. 6. Panizzardi az éjjel ideérkezett és...

Köln, szept. 6. Laborinak a császárhoz intézett...

Berlin, szept. 6. A „Lokalanzeiger“ egy munkatársa...

Nem hiszi, hogy ő felsége meg fogja...

Hát nem foglaltunk már állást és...

Egy másik lapudósítónak mérvadó...

A visszautasítás jelentőségét a...

Paris, szept. 6. A rue Chabrolban nem változott...

ellenére bizonyos idő alatt meg nem...

Borbély Benedeket a vele hitetlenül...

A hajthatatlan tanács ritka esetben...

Egyre-másra hozta a tanács az olyan...

A fiatal Mészáros Lukácsot és...

Brüsszel, szept. 6. A francia rojalisták folytonosan...

Róma, szept. 6. Minthogy Umberto király, a miniszterelnök...

Páris, szept. 6. A Havas-ügynökségnek jelentik...

Az itélethirdetés főpróbája.

Tegnap itélethirdetési próbát tartottak...

Vissza az itélet felmentő, akkor...

Budapest, szeptember 6.

A pénzügyi tisztviselők adósága. Még...

Az erdélyi román kérdés likvidációja.

Kerek négy esztendő óta folytak a...

de Paris mai számban felhaborodva...

Ervadászat és veletlen. Több mint...

Ervadászat és veletlen. Több mint...

Ervadászat és veletlen. Több mint...

Ervadászat és veletlen. Több mint...

Ervadászat és veletlen. Több mint...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

Paris, szept. 6. Delair-ben, hogy...

UJDONSÁGOK.

— Személyi hírek. A király ma reggel...

— Október 6. A belvárosi polgári...

— A trónörökös a hadgyakorlaton...

— A nagymániai hadgyakorlatok...

— A király unokája Magyarországon...

— Klottid főhercegnő Budapesten...

— Hadihajók a Dunán. A fővárosban...

— Német pimaszság. Ez az illo elvezés...

— Az ellenőrzési szemlek. Az ellenőrzési...

— Mérges gázok a Dunán. Kiskerék, bilhar...

— Mérges gázok a Dunán. Kiskerék, bilhar...

Arveresek a vidéken. Kovács Albert 3109 frta bees...

Metropolis szallda. Br. Apponyi A. Eberhardt... Br. Jánosovich...

NÉPSZÍNHÁZ. Budapest, 1899. szept. 7-én. A görög rabszolgá. Operette 3 felv. Irtó Owen...

CIRKUS HENRY. Igazgató és tulajdonos KOSCHKE HENRIK. A városligeti állatkertben. Ma, csütörtökön, szept. 7-ikén esti 7/8 órákor...

Table with columns: Állomások, Hely, Irány, Idő, etc. Lists train schedules for various destinations.

Napirend 1899. szeptember 7. Naptr. Csütörtök, szeptember 7. Róm. kath. Regina... Naptr. Regina. - 6 óra: Górcsokor...

SZÍNHÁZAK ÉS MULATSÁGOK. M. KIR. OPERAHÁZ. NEMZETI SZÍNHÁZ. Budapest, 1899. szept. 7-én. Zárva marad.

FOLIES CAPRICE. VI. Révay-utca 18. sz. Ma Die Champagnerymphy. 9 órákor. Ezt megelőzi: 9 órákor.

Table with columns: Hely, Irány, Idő, etc. Lists train schedules for various destinations.

Table with columns: Hely, Irány, Idő, etc. Lists train schedules for various destinations.

Magyar kerékpárosok. A budapesti kir. kerékpáros és válogatott részéről Micsics Márton bej. kereskedő cég...

MAGYAR SZÍNHÁZ. Budapest, 1899. szept. 7-én. A Gyurkovics-lányok. Kétlőkép 4 szakaszban. Irtó Herczeg Ferenc.

BUDAI SZÍNHÁZ. Budapest, 1899. szept. 7-én. Ifj. Fromont és idősebb Risler. Dráma 5 felvonásban. Kezdeté 7 órákor.

Időjárás. A m. kir. meteorológiai központi intézet tájékoztató jelentése 1899. szept. 6-án reggel 7 órákor.

Table with columns: Hely, Irány, Idő, etc. Lists train schedules for various destinations.

IDEGENEK NEVSORA

Table listing names and addresses of foreigners in Budapest, organized by district.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos arjegyése

Table showing official market prices for various goods in Budapest, including flour, oil, and other commodities.

Értékpapírok

Table listing prices for various types of securities, including government bonds and bank shares.

Értékpapírok

Table listing prices for various types of securities, including government bonds and bank shares.

Értékpapírok

Table listing prices for various types of securities, including government bonds and bank shares.

KIS HIRDETÉSEK

Ezen hirdetés rovatban minden szöveges beiktatás közléséért...

TELEFON 6354.

Csak oly levelekre válaszolunk, melyekkel a válasza szükséges levélbelyeg vagy levelezőlap beküldetik...

TELEFON 6354

Kis hirdetéseket... Csizány-asszony!... Böske... Breuer nővérek... Burgér Vilmosné... Deutsch Julia... Nemcsék A... Toth Lajos... Secessionista...

Előkelő kávéház... Eladó ház Újpesten... Házi kisasszonynak... Kereskedő... Kereskedők... Mellékkereset... Fialtal házaspár...

Alkalmazást nyer... Különféle... 25 frtért... Erényi-főle... Azonnali átvételre keressék... 800 hold körüli bérletet...

Könyvtőkegység... A Tátrában jelzőlog-kölcsön... Friss vér... Ruzsics István... Pályázatok...

Magyarországi... Székely... Magyarországi... Székely... Magyarországi... Székely...

Hirdetés. A fűlélmivességi m. kir. miniszterium... ATILA filloxa fecskendők... Balatonfüreden... Bihardörzsegen... Budapest... Debrecen... Eger... Győr... Hódmezővásárhely... Kaposvár... Kézdivásárhely... Kiskunfélegyháza... Kiskőrös... Kocsárd... Kőszeg... Mór... Pécs... Szekesfehervár... Szeged... Tatabánya... Tiszaújváros... Veszprém... Zalaegerszeg...

Gymnásiumi érettségire Kereskedelmi érettségire... SZIMANYI S. nyug. tanár és igazgató... Budapest, VI., Andrassy-ut 31. szám.

Kristály... Kapható mindenütt... Budapest, VIII., Holló-utca 15.

Hirdetmény... 1899 október 2-án és 3-án... Budapest, VIII., Holló-utca 15.

Petőfi... Budapest, VIII., Szentkirályi-utca 22.

Petőfi-ház-alap javára... Petőfi-Társaság felügyelete alatt... Budapest, VII., Holló-utca 15.

Heim-féle Meidinger-kályhák... Budapest és Bécs...

LINIMENT GÉNEAU... Budapest, Andrassy-ut 21. szám.

Kwizda tele Kornieburgi marha lappor... Budapest, VIII., Holló-utca 15.

BUTOR... SARKÁNY ÉS SCHÜTZ... Budapest, VIII., Holló-utca 15.

Eredeti Meidinger-kályhák... Budapest, Andrassy-ut 41.

Nagyvendéglő és tündöbérlet eladás... Budapest, VIII., Holló-utca 15.

LAMPEL RÓBERT (Wodianer F. és Fiai)... Budapest, Andrassy-ut 21. szám.

Hirdetmény... Budapest, VIII., Holló-utca 15.

A kőbányai király söröző... Budapest, VIII., Holló-utca 15.

HATYU... Budapest, VII., Óvoda-utca 19. sz.

Közvetítő Előjárásának... Budapest, VIII., Holló-utca 15.

A MAGYAR NÉP MULTJA ÉS JELENE... Budapest, VIII., Holló-utca 15.

Ziska József... Budapest, VIII., Holló-utca 15.

A NEW-YORK ÉLETBIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG... Budapest, VIII., Holló-utca 15.

A királyi... Budapest, VIII., Holló-utca 15.

1899. SZER... Budapest, VIII., Holló-utca 15.